

affètto, *m.* naklonost, blagovolje, ljubav; prijateljstvo; (passione) strast; nježnost, srdačnost; (filos.) svojstvo; *portar* —, rado imati koga, što: *preso d'* —, zaliubljen, zatravljen.

affètto, *m.* (med.) udar, napad; (pat.) bolest, bolešljivost. || *ag.* (di una malattia) bolešljiv, bolestan na (od), koji boluje na (od); — *d' ipoteca*, opterećen hipotekom.

affettuosamente, *av.* usrdno, srdačno, ljubazno, prijatno, nježno.

affettuoso, *ag.* usrdan, srdačan, ljubezan, prijatan, niežan; (mus.) affettuoso.

affezionamento, *m.* V. affezione.

affezion-are (*affeziono*), *v. a.* voljeti, ljubiti, biti naklonjen, imati u voliji: sprijateljiti. || *-arsi*, *v. r.* cdati se čemu; predati se komu: zamilovati koga; sprijateljiti se s kim: (farsi voler bene) omiliti komu.

affezionato, *ag.* naklonjen, srdačan: (nelle lettere) tuo affezionatissimo amico, tvoi naistrojili prijatelji, tebi naiodaniji.

affezione, *f.* dobrohotnost, ljubaznost, naklonost; (pat.) bolest, bol.

affiatamento, *m.* društvenost, blisko prijateljstvo, familijarnost; otvorenost; intimnost; sporazum, sklad.

affiat-are (*affiato*), *v. a.* sporazumići; (mus.) udesiti, složiti glasove. || *-arsi*, *v. r.* sporazumići se: dobro se upoznati s nekim ili s kim, navići se.

affiato, *m.* (lett.) saglasnost, sklad.

affibbiare (*affibio*, -*bi*), *v. a.* zakopčati, zakačiti predicu: (botte, offese) dati, dayati, zadati; — *uno schiaffo*, pljusnuti, prišiti pljusku; — *un calcio*, udariti nogom; *gli ha affibbiato un lavativo d' ombrello*, udario ga kišobranom; — *una critica*, u kritici (ocjeni) napasti; *affibbiarla a uno*, našaliti se s kim.

affid-are (*affido*), *v. a.* povjeriti, povjeravati komu što; (assicurare) uvjeriti; osigurati, osiguravati; — *a qd. un incarico*, dati komu nalog, povjeriti komu što; — *alla custodia del giudice*, povjeriti stvar sucu na čuvanje. ||

-arsi, *v. tr.* uzdati se u koga, osloniti se, oslanjati se na.

affievolimento, *m.* slabljenje, oslabljavanje, iznemaganje, iznemoglost.

affievol-ire, (*affievolisco*, -*sci*), *v. a.* slabiti, oslabiti, raslabiti. || *-arsi*, *v. r.* oslabiti, iznemoći, iznemogati.

affiggere (*affigo*, *gi*), *v. a.* pribiti, pribijati; (appendere) objesiti, zavjesiti: (con colla) prilijepiti, priljepljivati; (libelli) lijepiti, izlijepiti objave protiv nekoga; — *alla porta dell' abitazione* (per es. la citazione), pribiti na vrata od stana (n. pr. pozivnicu); — *pubblicamente* (n. es. una notificazione), javno pribiti (objaviti), objaviti, obznaniti, razglasiti.

affil-are, (*affilo*), *v. a.* oštreniti, izoštreniti, naoštreniti, brusiti, nabrusiti. || *-arsi*, *v. r.* redati se, poredati se, poredivati se, staviti se u red.

affilato, *ag.* oštar, nabrušen, izoštren, naoštren: *viso* —, opalo lice; *naso* —, nos tanak i dužacak, fin nos; *lingua -a*, oštar jezik.

affili-are (*affilio*, -*li*), *v. a.* posinoviti. || *-arsi*, *v. r.* stupiti, upisati se u koje (osobito: tajno) društvo.

affiliazione, *f.* usvojenje, posinovljenje; primanje, prijem u neko društvo, red.

affin-are (*affino*), *v. a.* očistiti, pročistiti, ocijediti; taniuti, rastanjiti, istančati: (metal) pretaliti; (un lavoro) ugladiti, dotjerivati; — *la vista*, *l' insegna*, naoštreniti vid, pamet. || *-arsi*, *v. r.* očistiti se, utančati se.

affinatura, *f.* radionica za prečiščavanje, prefinjavanie.

affinchè, *cong.* da, da bi, kako bi, za da, neka: *avvicinatèvi* — vi parli, približite se da vam govorim.

affine, *m.* (parénte per affinità) svoja, svojak, svđ. || *ag.* svoj, u tazbini; (simile) sličan, podoban.

affine di, *cong.* da, da bi, kako bi; za.

affinità, *f.* srodstvo, srodnost, prijateljstvo, sveza, odnošaj; (so-